

Základní škola Litultovice, příspěvková organizace, 747 55 Litultovice 107,
Tel: 553 668 139 IČO: 750 26 503 řed.: Mgr. Dana Kaliková
e-mail: zs.litultovice@seznam.cz web: www.zslitultovice.cz

Klasifikační řád

Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků, klasifikační řád je součástí Školního řádu ZŠ Litultovice, příspěvkové organizace

Pravidla pro hodnocení jsou zpracována na základě vyhlášky MŠMT č.48/2005 Sb. o základním vzdělávání a zákonu č.561/2004 Sb. (Školský zákon) Konkrétně naše škola bude pro hodnocení převážně využívat klasifikaci s pětistupňovou známkovou škálou.

1. Zásady hodnocení a klasifikace

Hodnocení se vztahuje k výukovým cílům stanoveným školou, která jsou založena na příslušných pasážích oficiálních osnov, stanovujících obsah a kriteria hodnocení.

Hodnocení výsledků vzdělávání by mělo být jednoznačné, srozumitelné, všestranné a srovnatelné s kritérii, která jsou předem stanovena.

Učitel zahrne v celkovém hodnocení kvalitu práce, aktivitu, píli, snahu a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období.

Učitel rozvíjí dovednost sebehodnocení.

Učitel hodnotí žáka ze všech aspektů vzdělávacích činností v daném předmětu. Kvalita a kvantita hodnocení (klasifikace) vytváří předpoklad objektivního posouzení vzdělávání žáka.

Při hodnocení učitel využívá individuálně normované hodnocení - zaměřuje na výkon žáka a porovnává ho s jeho předchozími výkony, což umožňuje sledovat kvalitu dílčích výkonů žáka a zaznamenávat i drobné pokroky směrem ke stanovenému cíli. Dále pak věcnou normu – hodnotí jednotlivé výkony žáka podle toho, zda byl konkrétní popis výkonu splněn.

Při hodnocení a průběžné a celkové klasifikaci pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

Učitel rozvrhne písemné práce a další druhy zkoušek tak, aby žák nebyl nadměrně přetěžován. V tomto smyslu spolupracuje s třídním učitelem.

Učitel je povinen vést evidenci o hodnocení žáka. V případě nezletilých žáků zabezpečí stanoveným způsobem informování zákonného zástupce žáka.

2. Funkce hodnocení

Hodnocení poskytuje žákovi zpětnou vazbu o jeho práci, pomůže odhalit problémy nebo nedorozumění, ke kterým mohlo dojít při nesprávném pochopení učiva a které bude nutné opravit, umožňuje posoudit, jak se podařilo splnit stanovený výukový cíl.

Hodnocení žáky motivuje. Hodnotící aktivity mohou být pro žáka pobídkou, aby si dobře zorganizoval svou práci a aby se učil tomu, co se po něm žádá, pokud chce být úspěšný.

Hodnocení slouží jako podklad pro vedení záznamů o prospěchu žáka, což je podkladem pro rozhodování o výchovných a vzdělávacích potřebách žáka a také pro poskytování zpráv dalším osobám (žákům, rodičům, ostatním učitelům).

3. Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci

- soustavné diagnostické sledování žáka
- soustavné sledování výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování, práce ve vyučování, snahy, píle, výsledků a sebehodnocení
- různé druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové)
- analýza různých činností žáka (např. domácí úkoly, skupinové práce, referáty)
- podle potřeby konzultace s učiteli, pracovníky PPP a zdravotnických služeb, zejména u žáka s trvalejšími psychickými a zdravotními potížemi a poruchami
- konzultace (podle potřeby) s lékařem, psychologem, speciálním pedagogem
- rozhovor se žákem a zákonnými zástupci žáka
- využití sebehodnocení žáka

4. Hodnocení a klasifikace prospěchu

- a) Žáci jsou klasifikováni ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku.
- b) Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušný předmět.
- c) V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě. Nedojde-li k dohodě, stanoví se výsledný klasifikační stupeň rozhodnutím ředitele školy.
- d) Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období.
- e) Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednávají v pedagogické radě, a to zpravidla k 15. listopadu a k 15. dubnu, výsledky hodnocení žáků pak o pololetní a závěrečné klasifikační poradě. Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka třídní učitel a učitelé jednotlivých předmětů. Informace jsou rodičům předávány na třídních schůzkách nebo konzultačních hodinách, na které jsou rodiče písemně zváni. Údaje o klasifikaci jsou sděleny výhradně zástupcům žáka, nikoliv veřejně. Rodičům, kteří se nemohli dostavit na školou uvedený termín, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. V případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování žáka informují rodiče vyučujícího předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.
- f) Ostatní běžná klasifikace je projednávána vždy na schůzce pedagogické rady o jednotlivých čtvrtletích. Z těchto jednání jsou vedeny zápisy a k nahlédnutí jsou zprávy třídních učitelů jednotlivých tříd za sledované klasifikační období.
- g) Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, zapíše učitelé příslušných předmětů výsledky celkové klasifikace do katalogových listů.
- h) Žák 5. ročníku musí mít alespoň dvě známky z každého předmětu za každé pololetí, z toho nejméně jednu za ústní zkoušení z předmětu přírodověda a vlastivěda. Z českého jazyka, matematiky a cizího jazyka nejméně 5 známek, z toho 1 za ústní zkoušení. V předmětech prvouka, přírodověda, vlastivěda, výtvarná výchova, tělesná výchova, hudební výchova a praktické činnosti získávají známky zejména za samostatnou práci, výkony a výtvary, skupinové práce, aktivitu v hodinách a také na přípravu pomůcek do hodin. Ve

výchovách učitel přihlédne ke schopnostem – talentu žáka, z toho vyplývajících možností a bude se přiklánět k pozitivnímu motivačnímu hodnocení. V případě, že učitel nemůže z objektivních důvodů získat podklady výše uvedeným způsobem (časté absence žáka), je ponechána možnost ústního přezkoušení.

i) Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů či výtvorů. Po ústním zkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. A vede žáka k sebehodnocení. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci zástupcům žáka, a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky současně se sdělením známek žákům. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání také rodičům při návštěvě školy.

j) Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok. .

k) O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. V jednom dni mohou žáci konat pouze jednu zkoušku uvedeného charakteru.

l) Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace i způsob získání známky. Z tohoto důvodu je nutné všechny písemné práce žáků uschovávat po dobu celého školního roku. V případě dlouhodobé nepřítomnosti vyučujícího nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá svůj klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

m) Při dlouhodobém pobytu žáka mimo školu vyučující respektuje známky žáka, které sdělí škola při instituci, kde je žák umístěn. Žák se znovu nepřezkoušuje.

n) Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu:

- neklasifikují žáka ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden
- účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit, co umí
- klasifikují pouze probrané učivo, žáci musí mít dostatek času k naučení a procvičení učiva
- není možné ihned klasifikovat látku, která byla zadána pouze k samostatnému nastudování celé třídy
- veškerá doporučení z psychologických vyšetření, která získají od třídního učitele, jsou považována za důvěrná

o) Učitel může využívat i alternativní formy hodnocení jako jsou:

- známka se zdůvodněním
- výčet dobře splněných úkolů
- výčet chyb
- vyjádření počtem bodů tzn. využívání různých bodových systémů vázaných na klasifikaci
- procentuální vyjádření úspěšnosti v plnění zadaného úkolu
- diagramy
- posuzovací škály

4. 1. Způsob hodnocení žáků se specifickými vývojovými poruchami učení (dyslexie, dysortografie, dysgrafie, dyskalkulie) a speciálními vzdělávacími potřebami

U žáků s vývojovou poruchou učení klade učitel důraz na ten druh projevu žáka (písemný nebo ústní), ve kterém má předpoklady podat lepší výkon. Při klasifikaci učitel nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl. To neznamená, že žák s vývojovou poruchou je zkoušen způsobem a dle kritérií uvedených v individuálním plánu žáka. Zákonní zástupci žáků s vývojovou poruchou, diagnostikovanou odborným pracovištěm, mohou požádat o slovní hodnocení. Rodiče si podají žádost řediteli školy. Dohodu s rodiči o slovním hodnocení připravuje příslušný vyučující předmětu ve spolupráci s třídním učitelem, výchovným poradcem a školním speciálním pedagogem.

U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru postižení. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření a vyšetření odborných lékařů a uplatňují je při volbě vhodných a přiměřených způsobů získávání podkladů pro klasifikaci a hodnocení žáka. Při zjišťování úrovně vědomostí a dovedností žáka volí učitel takové formy a druhy získávání podkladů pro hodnocení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl. Přístup vyučujících se zaměřuje na pozitivní výkony žáka a na podporu poznávací motivace.

Při hodnocení nesrovnáváme děti s vývojovou poruchou s dětmi, které vývojovou poruchu nemají, stejně tak nesrovnáváme děti s poruchou mezi sebou. Porovnáváme výkony žáka vzhledem k němu samotnému (např. zhoršení – zlepšení v porovnání s uplynulým obdobím.)

Pokud se učitel rozhodne dát žákovi nedostatečnou, musí konkrétními údaji doložit, že vyčerpal všechny možnosti, jak žákovi pomoci (např. individuální plán, úkoly, individuální přístup, psychická opora) a vše zůstává u žáka bez odezvy.

Žák s vývojovou poruchou učení nebude vystavován takovým činnostem, ve kterých díky své poruše nemůže podat optimální výkon (např. diktát, dlouhé přepisování, hlasité čtení, desetiminutovky).

Cílem hodnocení žáka s vývojovou poruchou učení je rozpoznat jeho dovednosti nezkreslené poruchou (např. při hodnocení rozlišovat specifické chyby od nespecifických, posuzovat a hodnotit pouze to, co dítě stačilo vypracovat, ocenit snahu atd.)

Při zkoušení žáka s vývojovou poruchou učení zohledňujeme časové limity a dáváme k dispozici korekční pomůcky (např. bzučák, okénko na čtení, číselnou osu, kalkulačku).

Žáka lze hodnotit na základě žádosti rodičů během vzdělávání slovně prakticky ze všech předmětů, v nichž se porucha promítá.

Ředitel školy může povolit, aby pro žáka se specifickými poruchami učení byl vypracován pro kterýkoliv předmět individuální výukový plán.

Při uplatňování všech těchto možností postupují vyučující velmi individuálně, s využitím všech dostupných informací o žákovi a v úzké spolupráci s rodiči dítěte.

Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči a je respektováno jejich souhlasné či nesouhlasné vyjádření.

Při hodnocení žáka s vývojovou poruchou učení učitel vychází z aktuálního Metodického pokynu MŠMT pro práci s žáky s vývojovou poruchou učení a speciálními vzdělávacími potřebami a doporučením poradenského zařízení. Spolupracuje s PPP a SPC. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel se souhlasem školské rady.

5. Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

5. 1. Funkce sebehodnocení

Sebehodnocení jako cesta ke zplnomocnění žáků

Sebehodnocení je prostředkem, jak navodit či posílit u žáků pocit spoluzodpovědnosti za výsledky vzdělávacího procesu. Průběžné sledování a hodnocení vlastní práce a jejích výsledků je pro žáky možností, jak porozumět souvislosti mezi vzdělávacími cíli školy, vlastní aktivitou, motivací, ochotou pracovat a zodpovídat za svou práci.

Sebehodnocení jako motivační faktor

Zvýšení zodpovědnosti za vlastní práci a náhled na ni má výrazný motivační efekt – podporuje aktivitu žáků. Spolu s hodnocením učitele (které má často i formu zpětnovazebné informace) pomáhá žákům hledat vnitřní zdroje pro dosahování lepších výsledků v kvalitě i kvantitě. Přírozenou snahou každého žáka je být úspěšný, potřebuje však najít s pomocí dospělých účinný způsob, jak toho dosáhnout.

Sebehodnocení jako prostředek k rozvoji kompetencí žáka

Je-li žák veden k tomu, aby objektivně hodnotil svou práci, přenáší tuto nabytou dovednost do dalších oblastí života. Je schopen hodnotit objektivně sám sebe (i v jiných oblastech), druhé lidi, utvářet si názor na okolní svět.

Prostřednictvím sebehodnocení jsou rozvíjeny i všechny klíčové kompetence, na jejichž budování staví vznikající Školní vzdělávací program: kompetence k učení, kompetence k řešení problémů, kompetence komunikativní, kompetence sociální a personální, kompetence občanské, kompetence pracovní.

Sebehodnocení jako prostředek k posílení sebeúcty a k orientaci žáka na zvládání problémů

Sebeúcta - vědomí vlastní hodnoty a schopnosti zvládat životní úkoly- je výrazným činitelem úspěchu či neúspěchu v jakékoliv lidské činnosti. Hlavními zdroji tohoto prožitku jsou:

- potvrzení našich kladných vlastností a schopností druhými, pro nás důležitými lidmi
- uznání ze strany vrstevníků
- vlastní zkušenosti zvládání, úspěchu, překonání překážek

Z pocitu vlastní kompetence pak vychází orientace žáků na zvládání požadavků. Takto orientovaní jedinci jsou zvědaví, samostatní a aktivní, chtějí se učit, jsou motivováni ke zvládání překážek vlastními silami.

Sebehodnocení jako prostředek k prohlubování vztahu mezi učitelem a žákem

V procesu zvládání sebehodnocení je role učitele od počátku velmi důležitá. Schopnost hodnotit sám sebe není dětem dána, získávají ji postupně za pomoci učitele. První zkušenosti s hodnocením vlastní práce mají formu zpětné vazby od učitelů a jsou pro dítě jediným zdrojem informací o vlastní práci a výkonech. Zároveň jsou příležitostí vstoupit do osobního vztahu s učitelem, vydělit se ze skupiny ostatních, zaměřit pozornost na sebe. Posilující vliv na vzájemný vztah má i vědomí společného úkolu – žák a učitel jako účastníci vzdělávacího procesu spolu uzavírají dohodu o cíli své práce a společně vyhodnocují její plnění.

5. 2. Metody a formy sebehodnocení

Konkrétní metody a formy sebehodnocení používá učitel dle vlastního uvážení tak, aby respektovaly věk a úroveň schopností žáků. Jejich použití se řídí některými obecnými zásadami:

Sebehodnocení je využíváno průběžně, jako jednorázová akce ztrácí smysl a nepřináší žádoucí efekt

Sebehodnocení je pouze jednou z forem hodnocení. Doplnjuje a rozšiřuje ostatní formy hodnocení učitelem a klasifikaci

Sebehodnocení se týká jednak k samotného výsledku práce (podařilo x nepodařilo se mi...), ale především procesu, kterým si žák prošel (v průběhu práce jsem využil..., přemýšlel..., vyhledal..., ptal se..., bylo pro mě těžké..., soustředil jsem se..., bránilo mi..., potřeboval bych ...). Právě tyto informace jsou pro něj i pro učitele těmi nejdůležitějšími.

Sebehodnocení se vždy vztahuje k určitému předem dohodnutému či stanovenému úkolu nebo úseku práce. Ten se odvíjí od cíle, který si žák s učitelem dohodli. Váže se na plánování. (např. zvládnutí týdenního plánu, domácího úkolu, zvládnutí určitého úseku učiva)

Sebehodnocení je z mnoha důvodů, vhodné provádět i písemnou formou. Pak je možno s těmito materiály dále pracovat a využívat je (sledování osobního vývoje žáka, prezentace jeho výsledků např. rodičům, představení žáka novému učiteli apod.).

Sebehodnocení se může týkat práce samotného žáka, jeho role ve skupině, role spolužáků, role učitele atd. (v tomto případě je předmětem hodnocení to, jak žák ostatní pomohl k porozumění, ke splnění úkolu, jak se domlouval na rozdělení kompetencí ve skupině, co by potřeboval jinak, ...)

5. 3. Konkrétní metody sebehodnocení žáků

Diskuse mezi učitelem a žákem. Je nejčastěji využívanou metodou. Slouží ke zhodnocení práce žáka, má formu společné diskuse, dialogu. Učitel se chce dozvědět, jak žák pracuje na svém úkolu, a žák dostává potřebnou zpětnou vazbu na svou práci.

Dotazníky. Jsou využívány při sebehodnocení velmi často. Použité otázky mohou být uzavřené (odpověď ano-ne) nebo otevřené (např. co bylo pro tebe nejzajímavější, co ti dalo nejvíc práce...) Dotazníky může učitel využít i jednorázově, jako zpětnou vazbu pro sebe (např. po vyzkoušení nové formy práce se žáky-skupinové, projektové apod.)

Portfolio. Je uspořádaný soubor prací žáka, který poskytuje informace o průběhu a výsledcích jeho činnosti. Jsou v něm obsaženy i informace o vývoji a pokrocích. Součástí portfolio může být např. vypracovaná a učitelem ohodnocená písemná práce, vlastní sebehodnocení, hodnocení učitelů, výtvarná díla, slohové práce apod. Portfolio je pracovní pomůckou, ale i jakousi vizitkou žáka, může jej provázet i po několika let školní docházky. Pro vedení portfolio je nutná pomoc učitele.

Další metody a formy. „volná tvorba“. Mohou to být např. sebehodnotící dopisy, deníky, písemné reflexe, kresby, školní zpráva apod.

5. 4. Využití sebehodnocení

Proces a výsledky sebehodnocení jsou pro učitele cenným materiálem k poznání žáka. Mohou se stát, jsou-li dobře připraveny a využity, pomůckou při pedagogické diagnostice žáka.

Vzhledem k tomu, že sebehodnocení poskytuje průběžné informace o vývoji žáka, mohou být tyto materiály cenné i pro ostatní učitele (při změně vyučujícího, přechodu žáka na II stupeň). Z tohoto důvodu se písemné sebehodnocení se souhlasem žáka uchovává a stává se součástí jeho osobní dokumentace. Na konci školní docházky mohou být tyto materiály jedním z podkladů při vypracování závěrečného hodnocení žáka.

Se souhlasem žáka se s výsledky sebehodnocení seznamují i rodiče (konzultace apod.). Přínosem je, pokud i rodiče mohou doplnit vlastní hodnocení práce svého dítěte, např. při domácí přípravě. Je to pro ně příležitost, jak aktivně vstupovat do kontaktu se školou a vyjadřovat se k práci svého dítěte i učitelů.

6. Slovní hodnocení

Slovní hodnocení je konkrétní slovní vyjádření o dosažené úrovni žáka ve vztahu k cíli vyučování a možnostem žáka. Jde o kvalitativní posuzování žákova výkonu nebo chování vyjádřené formou slovní zprávy.

U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka. O slovní hodnocení žáka si může požádat zákonný zástupce pouze na základě odborného doporučení ze školského poradenského zařízení (PPP, SPC).

Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.

Použití slovního hodnocení není pouhé mechanické převádění číselného klasifikačního stupně do složitější slovní podoby, ale jsou zohledněny individuální potřeby dítěte.

6. 1. Forma slovního hodnocení

Při slovním hodnocení se postupuje obdobně podle zásad a kritérií pro klasifikaci, neboť musí být zachována vazba mezi klasifikací (číselným vyjádřením) a slovním hodnocením.

Slovní hodnocení uplatňujeme průběžně (ústně, písemně – učitel zapíše do notýsku komentář k práci, představením konkrétní práce dětí) nebo jako hodnocení závěrečné na vysvědčení.

Slovní hodnocení by mělo mít podobu obsahové analýzy žákova výkonu a mělo by obsahovat:

- učitel popíše slovním vyjádřením výsledky vzdělávání žáka stanovené školním vzdělávacím programem, chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným školním vzdělávacím programem
- učitel zahrne hodnocení kvality dosažených dílčích výkonů, které byly předmětem školního hodnocení (úspěchy i nedostatky žáka) a to v jejich vývoji
- informace o dosažených výsledcích učení, ale zahrnuje také postoje žáků, jejich úsilí a snahu, a tím umožňuje i postižení tzv. skrytého kurikula
- učitel zhodnotí i vlastní učební činnosti žáka, jeho píli a přístup ke vzdělávání a zmíní i souvislosti, které ovlivňují žákův výkon, a naznačí další rozvoj žáka
- pravděpodobné příčiny dosaženého stavu
- doporučení, jak dosáhnout zlepšení a jak zvládnout přetrvávající nedostatky

7. Kritéria a ukazatele pro jednotlivé stupně hodnocení prospěchu

V jednotlivých předmětech je prospěch žáka klasifikován stupni:

Stupeň 1 - výborný

Stupeň 2 – chvalitebný

Stupeň 3 - dobrý

Stupeň 4 – dostatečný

Stupeň 5 – nedostatečný

Při hodnocení žáka se na prvním stupni použije pro zápis známky na vysvědčení stupně hodnocení číslce.

Východiskem pro stanovení hodnotících stupňů je kvalita výsledků vzdělávání, jež zahrnuje:

- úplnost, ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných cílových znalostí (faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů)
- kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované vzdělávací činnosti
- kvalita uplatňování osvojených znalostí a dovedností při řešení vzdělávacích úkolů
- kvalita práce s informacemi – dovednost nalézat, třídit a prezentovat informace
- osvojení dovednosti účinně spolupracovat
- píle žáka, snaha a jeho přístup ke vzdělávání
- samostatnost, tvořivost a originalita myšlení
- kvalita komunikačních dovedností – přesnost, výstižnost, odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu
- osvojení účinných metod samostatného studia – umět se učit.

Stupeň 1 (výborný)

Získané znalosti, fakta, pojmy, definice a zákonitosti žák zvládá přesně, chápe jejich souvztažnost. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené znalosti a dovednosti při řešení úkolů. Bez problémů vykonává vzdělávací činnosti. Dokáže si zorganizovat vlastní práci, je samostatný, pilný, prokazuje snahu a vzdělávací aktivitu. V jeho projevu je zřetelná originalita a tvořivost. Přesně a výstižně se dokáže ústně i písemně vyjadřovat. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho vzdělávání jsou kvalitní, mohou mít pouze menší nedostatky. Ty dovede využívat ke zlepšení. Je schopen sebekontroly. Dokáže pracovat s informacemi a spolupracovat s ostatními. Dokáže samostatně studovat vhodné texty – učit se.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Získané znalosti, fakta, pojmy, definice a zákonitosti žák zvládá v podstatě přesně, chápe jejich vzájemné vztahy. Samostatně a tvořivě, popřípadě s menší pomocí učitele, uplatňuje osvojené znalosti a dovednosti při řešení úkolů. K výkonu vzdělávacích činností někdy žádá drobnou pomoc učitele. Dokáže si zorganizovat vlastní práci, je zpravidla samostatný, pilný, většinou prokazuje snahu a vzdělávací aktivitu. V jeho projevu je často zřejmá originalita a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Kvalita vzdělávání je bez podstatných nedostatků. Při práci s informacemi má drobné problémy, zvláště v jejich zpracování a uplatnění. Při spolupráci s ostatními vyžaduje pouze drobnou podporu nebo pomoc. Dokáže se učit s malou dopomocí.

Stupeň 3 (dobrý)

V získaných znalostech, faktech, pojmech, definicích a zákonitostech má žák mezery. Vyžaduje pomoc při řešení úkolů, kde uplatňuje osvojené znalosti a dovednosti. Při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. K výkonu vzdělávacích činností žádá pomoc učitele. Má problémy si zorganizovat vlastní práci, je méně samostatný, pilný, někdy prokazuje píli, snahu a vzdělávací aktivitu. Jeho projev je často ovlivněn okolím nebo podnětem učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, neoriginální, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. V kvalitě vzdělávání se projevují častější nedostatky. V kvalitě vzdělávání se projevů častější nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele. Při práci s informacemi má častější problémy, nejen při jejich získávání a třídění, ale zvláště v jejich zpracování a uplatnění. Při spolupráci s ostatními vyžaduje podporu nebo pomoc.

Stupeň 4 (dostatečný)

V úplnosti a přesnosti osvojení požadovaných znalostí má žák závažné mezery. Ve vzdělávacích činnostech je málo pohotový a má větší nedostatky. Osvojené znalosti a dovednosti uplatňuje se závažnými chybami. Jedině s pomocí učitele je schopen zorganizovat vlastní práci. Je nesamostatný, málokdy prokazuje píli, snahu a vzdělávací aktivitu. Napodobuje ostatní, často i chybně, není tvořivý. Jeho ústní a písemný projev není výstižný, má vážné nedostatky ve správnosti a přesnosti. Grafický projev je málo estetický. V kvalitě výsledků vzdělávání se projevují nedostatky. Některé závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti. Při práci s informacemi má závažné problémy, často informace nedovede zpracovat. Při spolupráci s ostatními vyžaduje výraznou podporu nebo pomoc ostatních, nebo je při ní pasivní.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Ve znalostech, faktech, pojmech, definicích a zákonitostech má žák zásadní mezery. Má velmi podstatné nedostatky v dovednosti vykonávat požadované vzdělávací činnosti. Zpravidla neprokazuje píli, jeho snaha je minimální nebo krátkodobá. Znalosti a dovednosti nedokáže uplatňovat, případně se při jejich aplikaci vyskytují velmi závažné chyby. Není samostatný v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede pracovat s informacemi, a to ani při jejich vyhledávání. Nedokáže spolupracovat s ostatními i přes pomoc a podporu. Nedovede se samostatně učit.

7. 1. Celkové hodnocení žáka

Celkový prospěch zahrnuje výsledky klasifikace z povinných předmětů a chování. Nezahrnuje klasifikaci nepovinných předmětů. Stupeň celkového prospěchu se uvádí na vysvědčení.

Nelze-li žáka hodnotit z objektivních důvodů na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do 2 měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se v 1. pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení žák navštěvuje nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu pátý ročník.

Žák, který nemohl být hodnocen v náhradním termínu nebo na konci druhého pololetí neprospěl, opakuje ročník. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval. Tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

Má-li zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení v jednotlivých předmětech na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dověděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka, je-li vyučujícím daného předmětu ředitel školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

Komisi pro přezkoušení žáka jmenuje ředitel školy, v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad. Komise je tříčlenná, tvoří ji předseda, zkoušející učitel, jímž je zpravidla vyučující daného předmětu, a přísedící. Klasifikační stupeň určí komise většinou hlasů. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol.

Komise žáka přezkouší neprodleně, nejpozději do deseti dnů. Výsledek přezkoušení oznámí ředitel školy zástupci žáka prokazatelným způsobem.

7. 2. Stupně celkového hodnocení na vysvědčení

Prospěl(a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 (chvalitebný), průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré.

Prospěl(a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 (nedostatečný) nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

Neprospěl(a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 (nedostatečný) nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

Nehodnocen – nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku.

Uvedené pravidlo lze použít i v případě žáka-cizince, avšak pouze tehdy, když jsou splněny podmínky „nehodnocení“, které vymezuje školský zákon.

To znamená, že

- a) žáka nelze hodnotit na konci prvního pololetí (pro nedostatek podkladů pro hodnocení),
- b) ředitel školy stanovil náhradní termín hodnocení,
- c) ani v náhradním termínu nelze žáka hodnotit.

8. Opravné zkoušky

Žákovi, který je na konci druhého pololetí klasifikován nejvýše ve dvou předmětech stupněm nedostatečný, je umožněno vykonat opravné zkoušky.

Žák koná opravné zkoušky nejpozději v posledním týdnu hlavních prázdnin. Termín stanoví ředitel školy. Jejich průběh je písemně zaznamenán. Nemůže-li se žák dostavit pro nemoc, doloženou lékařským potvrzením, umožní mu ředitel školy vykonání opravných zkoušek. Nedostaví-li se žák k opravným zkouškám ve stanoveném termínu bez předložení dokladu o nemoci, je klasifikován stupněm nedostatečný.

Žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

Opravné zkoušky jsou komisionální.

9. Hodnocení a klasifikace chování

Klasifikaci chování navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli na pedagogické radě.

Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování obecně uznávaných norem slušného chování včetně dodržování školního řádu.

Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí či důtky (včetně důvodů) prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

Každé udělení pochvaly nebo důtky se zaznamenává do dokumentace školy (školní matriky). Udělení pochvaly a jiného ocenění z výše uvedených důvodů se může zaznamenat na vysvědčení za pololetí v němž bylo uděleno.

Ve škole jsou žáci hodnoceni a klasifikováni za své chování v době vyučování. Porušil-li žák zásadním způsobem pravidla společenského a lidského chování mimo vyučování, zaujmou učitelé vůči takovému chování etický postoj a využijí žákova pochybení k pedagogickému působení na žáka, případně další žáky. Pedagogové se v tomto smyslu nezříkají povinnosti podporovat rodinu při výchově a vytváření návyků a postojů, které vedou ke společensky hodnotnému chování.

Za přestupek se žákovi uděluje pouze jedno opatření k posílení kázně tzn. žák není trestán dvakrát.

9. 1. Kriteria a ukazatele pro jednotlivé stupně hodnocení chování

Stupeň 1 – velmi dobré

Žák dodržuje ustanovení školního řádu a pravidla společenského chování. Chová se a jedná slušně, taktně, zdvořile a ohleduplně, respektuje ostatní. Ojedinele se dopouští drobných přestupků proti pravidlům školního řádu a požadovaného chování.

Stupeň 2 – uspokojivé

Žák se opakovaně dopustí závažných přestupků proti školnímu nebo pravidlům společenského chování. Případně se dopustí závažnějšího přestupku. Přistupuje k výchovným opatřením s projevenou snahou své jednání napravit nebo zlepšit své chování.

Stupeň 3 - neuspokojivé

Žák se dopustí velmi závažného přestupku proti školnímu řádu a nebo pravidlům chování. Svým chováním a jednáním negativně ovlivňuje soužití ve třídě nebo škole. Svá pochybení a výchovná opatření buď nepřijímá, nebo je vůči nim apatický, a tak se obvykle dopouští dalších přestupků.

9. 2. Výchovná opatření

9. 2. 1. Pochvaly a jiná ocenění:

Ústní nebo písemnou pochvalu uděluje žákovi před kolektivem třídy třídní učitel nebo ředitel školy. Písemná pochvala se uděluje zpravidla formou zápisu do žákovské knížky, na zvláštním formuláři školy, na doložce vysvědčení.

Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

Ředitel školy může žákovi na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické nebo fyzické osoby po projednání na pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.

9. 2. 2. Napomenutí a důtky:

Při porušení povinností stanovených školním řádem nebo při porušení obecně daných pravidel chování lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:

- napomenutí třídního učitele
- důtku třídního učitele
- důtku ředitele školy

Třídní učitel může uložit žákovi podle závažnosti provinění napomenutí nebo důtku. Udělení důtky neprodleně oznámí řediteli školy a zapíše do katalogového listu.

Důtku ředitele školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.

Tato opatření předcházejí zpravidla před snížením stupně z chování. Třídní učitel nebo ředitel školy oznámí důvody udělení výchovného opatření prokazatelným způsobem zástupci žáka.

10. Hodnocení žáka cizince

Při hodnocení žáků-cizinců se bere v potaz využití podpůrných opatření. Zejména tehdy, když se žákovi-cizinci poskytují podpůrná opatření v 1. stupni (a nelze upravovat vzdělávací obsah ani výstupy vzdělávání), má pro hodnocení žáka-cizince význam výše uvedené ustanovení § 15 odst. 6 vyhlášky č. 48/2005 Sb. Pokud se žákovi-cizinci poskytují podpůrná opatření druhého a vyššího stupně podpory, pak se pravidlo stanovené § 15 odst. 6 vyhlášky č. 48/2005 Sb. aplikuje v souvislosti s podpůrnými opatřeními doporučenými školským poradenským zařízením.

11. Přezkoumání hodnocení

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů ode dne vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

V případě, že se žádost o přezkoumání výsledků hodnocení žáka týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitel školy, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka stanovených podle § 30 odst. 2. V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitel školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní; nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

Klasifikační řád nabývá platnosti dnem 1. 9. 2026

.....
Mgr. Dana Kaliková
ředitelka